

weken zijn van hare oorspronkelijke zuiverheid, die haar een tijd lang voor de groote reformatie tot draagster van de waarheid Gods maakte, toen het goud door Roomsche dwalingen overal verdonkerd was. Wij hopen echter, dat deze kerken nog eenmaal tot de verlaten paden zal wederkeeren.

Wij vreezen, dat de Italiaansche Protestant en predikanten een eenheid begrepen, waarbij men de verschillen niet door onderzoek van Gods Woord zal trachten uit den weg te ruimen, om zich ten slotte in de beproefde belijdenis der oude Waldenzen te vereenigen, maar dat men eenvoudig de verschillen voor onwezenlijk zal verklaren. Een kwaad voorteken nehten wij het daarom, dat in Turijn door Waldenzen, Methodisten, Episcopalen en Baptisten een vereeniging is opgericht, om gezamenlijk onder de Roomsche bevolking te Evangelisereen. Verschillende predikanten worden door deze vereeniging genoodigd om in een geuurd lokaal het Evangelie te verkondigen, met terzijdestelling van de eigenaardige leerstellingen, die hunne kerken belijden.

Dit achten wij een veeg teeken.

Gemengd Nieuws.

Hypnotisme. Een jong meisje is in Hongarije onder een hypnotische behandeling dood gebleven. Zij was de dochter van een rijk grondgenoot, bij welke men beproeven wilde, hoever men het met hypnotisme brengen kon. De proef werd genomen op een diner, waaraan vele genoodigden hadden deelgenomen. Het jonge meisje werd gehypnotiseerd, en daarop zeide men haar, dat zij angstvallig was door de toering. Nauwelijks had men dit gezegd, of zij stiet een kreet uit en viel op den grond neder. Wel werd door een geneesheer, die aanwezig was, aanstonds hulp verleend, doch het meisje bleef roerloos liggen. De proefneming had haar het leven gekost.

Den 21sten Februari werd door de strafkamer te Colmar de Roomsche pastoor Josef Rukty tot vier weken gevangenisstraf veroordeeld, wijl hij een kruis, op het graf van een zelfmoordenaar geplaat, dat tegen zijn wil daarop was geplaatst, eenmaal weggevoerd had, en omdat hij over Lukus 7: 1 en vervolgens een preek gehouden had, waarin hij den toestand van de arbeiders in de midden-euweren vergeleek met dien van de rijken, die tegenwoordig de werkende klasse bevindt. Daarbij had hij o. a. gezegd: «Tegenwoordig is er geen vrijheid meer; het kind komt niet den schoolweg ter wereld; daarna wordt het gedwongen als militair te dienen, en daarna komt voor het gehele leven de dwang om belasting te betalen. Wanneer in de midden-euweren de vrocht niet gerijpt was, had men de tinnen niet te geven; tegenwoordig komt de belasting-executor, en neemt den armen man alles af; de arbeiders zijn en blijven arme diavels!»

Een club tot zelfmoord is te Antwerpen door de politie ontdekt. Ongeveer 20 jonge mannen, tot de groote wereld behoorende, verbonden zich in het begin des jaars, om het carnaval van dit jaar mede te maken, en zich daarna van Aschdag tot het begin van de tweede vastenweek een kogel door het hoofd te jagen. Drie van hen voerden hun voornemen op Aschdag uit. Twee van hen stierven onmiddellijk, maar een werd naar verwond naar een hospitaal gedragen, waar hij mededeelde, dat er een zelfmoordclub bestond. Onmiddellijk.

Onder de moderne Darwinisten deed voor eenigen tijd een eekster professor Garner van zich spreken, die beweerde de taal der apen phonographisch be-studeerd te hebben. Zending van Bulon ver-zelde onlangs in een voordracht, die hij in het museum van den plantentuin te Parijs hield, dat de bekende apen-apelgeleerde Garner nooit in een Afrikaansch bosch geweest is en nooit een menschaap in de vrije natuur gezien had, maar zijn boek geschreven had op het zendingstent Farnand te Ogowe.

Toen vader Bulon achter het bedrog gekomen was, wees hij Garner terstond de deur.

WINKEL.

Door Kinderen.

UIT HET VUUR GERUKT.
XV.
«Als»

Misschien zal de lezer even verbaasd staan als vader Leenderts, toen deze hoorde dat zoo plotseling een tweede brief den vorigen was ge-volgd. Gewoonlijk toch verliepen er weken tus-schen de aankomst van den eenen en den anderen. Haastig opende vader de brief, 't was werkelijk weer 't handschrift van zijn zoon. Spoed-dig had hij alles gelezen, want er stond heel weinig in. Doch dit weinige was van veel ge-wicht. «Als gij dezen ontvangt» zoo schreef Fre-drik, «zijn we alweer op reis naar Engeland. Ik schrijf u dit in grooten haast. Er vertrekt juist een schip.»

Toen vader dit had voorgelezen keek Jan hem verbaasd aan. Wat kon er gebeurd zijn dat zoo onverwacht — want hij had had Frederik op zoo iets volstrekt niet gerekend — de terug-komst van het schip noodig maakte? Waarom kwamen er meer schepen weerom, gelijk duide-lijk was, want anders hadden ze niet zoo spoedig een tweeden brief kunnen hebben. Zoo Frederik misschien morgen voor hun oogen staan? Op al die vragen kregen en wisten ze geen antwoord. 't Spijt me wel, dat ik den lezers dit ook niet geven kan, ten minste niet op alles. Alleen zul-len we zien, hoe de verwachting dat de oudste zoon wel eens morgen voor hun oogen kon staan ijdel was en ook hoe die zoon zelf zich meer vergist had dan iemand kon denken, hij zelf allereerst.

In de haven van Livorno — waarheen we ons nu begeven — heerschte geen geringe leven-digheid. De maand Maart van 't jaar 1797 was aangebroken. De koopvaardij-schepen uit het noorden liepen binnen om lading in te nemen en er waren bijna geen handen genoeg om alles zoo spoedig in te scheppen. Ook op de «Koningin Charlotte», het prachtige Britsche oorlogsschip, waarop kapitein Todd 't bevel voerde, had men het druk. Want onverwacht was er or-der gekomen om naar Engeland terug te keeren, en alles moest in den grootsten haast daarvoor in gereedheid gebracht. Wat de reden van dit be-vel was kan ik, als straks reeds gezegd, den vrienden niet vertellen. De manschappen wisten het niet en de een zei er dit, de ander dat van. Trouwens straks zal de lezer wel zien hoe het zeer begrijpelijk is, dat we van die reden weinig weten. Een deel van de vloot, dat onder bevel van den admiraal Keith stond, bleef nog in de Italiaansche wateren. Zoovels we zagen waren echter reeds enkele schepen voor de «Koningin Charlotte» vertrokken.

Voor onzen Frederik was dit plotseling ver-tek nu juist niet aangenaam. De wandeltocht bij Napels, toen het gezelschap ten slotte met de kous op 't hoofd thuisham, had hem eerst recht verbodderd met velen op het schip, en dat werd nog meer 't geval toen er weinig of geen straf volgde. Want de jongelieden schreven dat terecht of niet, toe aan Frederik die de vriend en

gast van den kapitein was. Doch, gelijk we reeds zagen, vele van de vrienden die Frederik had waren juist geen begeerlijke. Onze vriend ver-derde wel in de zeevaartkunde en wat hij verder leerde wilde, maar nog groter vorderingen maakte hij in veel, waarover vader, had hij alles geweten, zeer bezorgd zou geweest zijn. Geheel had Frederik zelf trouwens, gelijk we hoorden, er niet van kunnen zwijgen. En vader zou hem zeker een brief vol ernstige vermaningen hebben geschreven, indien niet de tijding van 't onver-wachts terugkeeren der «Koningin Charlotte» dat had belet. Wel leefde Frederik niet in kwaad dat door de menschen gestraft wordt, maar hij diende de wereld volop, en zijn grootste genot zocht hij op de wegen der zonde.

De dag voor de afreis was bepaald. 't Zou op Woensdag zijn. Kapitein Todd, die sedert hij te Napels was, het zeer druk had gekregen, kon zich wel niet veel met Frederik bemoeien, maar verloor hem toch niet geheel uit het oog, en lette er vooral op, dat hij geregeld aan zijn vader schreef. Ook had nu de vriendelijke bevelhebber gezegd, dat Frederik nog 't een en ander kon doen, 't welk hij op reis kon behoeven. Als men eenmaal in zee was, zou er wel tijd zijn, om elkaar nog wat meer dan in de laatste dagen te spreken.

Twee dagen voor de afreis wandelde Frederik op een morgen in de straten van Livorno. Hij wilde nog eens de stad bezien, ettelijke klein-igheden koopen voor vader en broeder. Juist stak hij de markt over, toen een man in zeemans-kleeding op hem toetrad en hem een vraag deed, denkelijk naar den weg. De man sprak zeer gebroken Italiaansch, doch Frederik, die van die taal ook heel weinig verstand be-greep er niets van, ook toen de ander zijn vraag herhaalde. En geheel vergetend, dat hij hier niet in Den Haag was, riep Frederik eindelijk in zijn moedertaal, in goed Nederlandsch uit: «Ik versta u wezenlijk niet, mijnheer!»

Vertraat keek de ander op. Want hij bleef ver-stond hij Frederik zeer goed, althans hij ant-woordde duidelijk in onze taal: «Wel dat treft! Gegroet vriend! we komen uit één land. Ik wandel mee.»

In een vreemd land en onder vreemde men-schen is 't een wonderlijk gevoel, dat iemand krijgt als hij plotseling zijn eigen taal hoort spre-ken, menschen uit eigen volk ontmoet. Dan merkt men eerst recht, dat er onderscheid is tusschen vreemden en eigen. Er zijn wel lieden tegenwoor-dig die dat niet gelooven en zeggen: Kom, we zijn allemaal menschen, 't is niet betrefte of ge een Nederlander een Rus of een Groenlander voor hebt; en van een vaderland te praten is dwaasheid. Uw vaderland is waar 't u goed gaat. Maar zoo is het niet neen de Heere God heeft voor elk mensch de plaats der woning bestemd en ons van elkaar onderscheiden, al wil hij, dat we als broeders samenleven. 't Is niet als in een gezin. Daar moet ook orde heerschen. Maar Piet is toch niet Jan, en Bette heeft weer een anderen aard als Anna.

't Duurde niet lang of onze twee landgenooten waren in zulk een drak gesprek als hadden ze elkaar al zijn leven gekend.

Frederik vertelde den ander, die stuurman bleek te zijn op een koopvaardij-schip, heel openhartig al zijn wedervaren. De man luisterde zeer oplettend en zei slechts nu en dan iets. 't Was trouwens moedelijk er een woord tusschen te krijgen. Soms echter betrok het anders vriendel-igkeits gelast van den onbekende een weinig, bij wat zijn jonge makker uideet. Eindelijk had de laatste zijn geheel verhaal verteld.

«En wat gaat ge nu doen?» vroeg de ander.

«Wel», sprak Frederik, «als we in zee zijn, zal ik daar met den kapitein over spreken. Als hij het goedvindt ga ik in dienst, als vader er maar niet tegen heeft. Als ik in Londen kom kan ik wel geplaatst worden, en als ik dan...»

«Ah», sprak de ander eensklaps, en met grooten nadruk, terwijl hij Frederik ernstig aanzag.

Verbaasd keek Frederik op zijn beurt den man aan.

«Ah», herhaalde deze weer, even nadrukkelijk.

«Natuurlijk», riep Frederik eindelijk, wat knor-rig, «ik kan het nog niet zeker zeggen; ik weet het immers niet.»

«Juist», sprak de ander; «maar Een is er die het wel weet. Denk er aan dat Hij en niet gij het ten slotte zal beslissen.»

AAN VRAGERS.

Onder hetgeen vriend L. B. te V. wil weten behoort ook wat *Romeinse Indictie* in den almanak beduidt.

Dit is een kring van 15 jaar, die begint in 't jaar 313, na Chr. toen Konstantijn de Groote be-lastingen weeten maakte. Om die indicie te vinden moet ge bij het jaar waarin we zijn 3 tellen en 't dan door 15 deelen. De rest is het zooveelste jaar den indicie. Schiet er niets over, dan is het 't vijftiende jaar. Ik zou er echter maar niet veel over cijferen, want men heeft er nu bitter weinig meer aan. In de middeleeuwen werd dat indicie-jaar veel vermeld.

HOOGESBEEK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Geachte Redacteur!

Vergun den ondergeteekende, U het volgende mede te deelen:

Tegenwoordig wordt veel geschreven over zekeren A. Vermeulen, die gelden inaanelt (naar ik verneem) om te gaan studeeren. Het is jammer, dat men niet reeds lang acht heeft gegeven op wat in deze zaak door de heeren P. Koster te Zegwaard, K. Verschuys te Klun-dert en anderen geschreven is.

In het Kerkblad, de *Utrechtse Kerkode*, de *Zuider Kerkode*, de *Bazuin*, later ook de *Herant* en de *Zuidhollandsche Kerkode* is van verschillende zijden over deze zaak licht verspreid. Meer in 't bijzonder zal men in deze wel informatie kunnen bekomen bij genoem-den heer Koster en bij de heeren Ds. A. van Veelo te Rotterdam, Ds. G. de Braal te Kralingen en Prof. Biesterveld te Kampen, welke drie heeren aan mij (toen Vermeulen zich ten nu-junt op hen beroepen had en ik hem zijn plan had afgeleiden) hebben doen weten, dat zulks ten onrechte geschied was.

Ik wensch niet reeds beoordeeling over dit alles te geven, en ben niet in staat nog meer inlichtingen te verstrekken. Maar heb mij ver-plicht geacht, door deze eenvoudige wegwijzing te voldoen aan het verzoek, dat in deze licht sou verspreid worden.

Hoogachtend, en dankzeggend voor de op-na-me dezer regelen.

Wm. Ds. Dijkstra,

J. H. F. B. B. B.

Klundert, 26 April 1895.

Gerestoreerde Gezondheid.

Gerestoreerde Kerken.

BEROEPEN: Valtiermon, E. Bosman te Wierd-luizen. — Hoogeveen (Dr.) A. L. Kuiper te Ge-nemunden. — Bunschoten (Dr.) A. F. Zantinge te Hoor. — Winsma (Fr.) J. Hania te Ooster-bierum (Fr.) — Ooster-Sijkerk (Fr.) P. J. Jongbloed, cand. aan de Vrije Universiteit.

AANGENOMEN: Sneek A. J. J. Impeta te Lecuwa-der B.

BEDANKT: Breukelen, J. J. Miedema te Wierd-luizen. — Groningen B. J. Hania te Ooster-bierum (Fr.) — Kamerik (cl. Breukelen), D. Koffijberg te Barneveld. — Naarden, A. de Vlieg te Rensum. — Surhuisterveen, W. Bartels te Nieuw-Buinen.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Zierikzee, C. Meisel te Zandijk. — Hillegom, C. de Wilde te Schiedam. — Tiel (toez.) J. W. Lichtinck te Sliedrecht. — Hoornaar (cl. Dordrecht), C. Bouthouin te Groot-Ammer (cl. Gouda). — Morria en Loozans, L. Meeth te Ursterp. — Stalskanaal (cl. Wincshoten) en Aalten, J. A. van Leeuwen te Angerlo (cl. Nijmegen). — Onderkerk aan den IJssel, D. Boonstra te Oene. — Kerpken aan de Lek, H. A. Heier te Hagestein. — Ferwerd (Fr.), H. van Eijk van Heeslinga te Oost-ermeer. — Lopik en Kabauw (toez.), W. H. H. Dijkman te Breukelen (cl. IJzendijke). — Oppenhuizen en Vuurvellingen, P. J. van Malle te Nijkerk op de Veluwe. — Ter Heijde (cl. H.), K. E. van Griethuizen te Kethel. — Steenwijkerwold, W. La-mers G. H. te Rijsoord en Steenwijk. — Hellew (gem. Haften), A. van Veen te Acqrol (gem. Heesd). — Veendam, R. Cremer te De Leek. — Looz op Zand c. a., J. K. Klomp te Lunteren.

BEDANKT: Eladel (N.-Br.), J. A. Schouten te Geervliet. — Holsloot en Uithoorn, F. J. Loef Az. te Helloo. — Meenwien, H. W. Eigenman te Nieuw-Landrecht. — Aalsmeer (cl. Haarlem), W. v. d. Waal te Moerkapelle (cl. Rotterdam). — Longen-hou en Schettens (cl. Franeker), M. Buiskoop te Burgwerd. — Linschoten (cl. Utrecht), J. A. van Leeuwen te Angerlo (cl. Nijmegen). — Langerak, S. Verhoef te Noordwijk-Binnen. — Maria-Hoore-beeke (België), P. J. Wauters te Rozenburg c. a. — St.-Michielsgestel (toez.), J. B. Benders te Zijder-veld. — Hapert (gem. Hoogeveen), J. A. Schouten te Geervliet. — Garrelswier, J. Stehouwer te Koe-kange (gem. De Wijk). — Vollenhove (toez.), G. v. d. Giesen te Leusden.

Evang. Luth. Kerk.

AANGENOMEN: Woerden, Th. B. Granpré Molière, Herv. predikant te Franeker.

Naar wij vernemen, richt Ds. Flos van Amstel, emeritus predikant te Bodegraven, zich beschikbaar om verlegen kerken te helpen.

Advertentien.

Heden overleed tot onze diepe droef-hed, na een geduldig lijden, onze oudste Dochter

ROELOFFKE,

in den jeugdigen leeftijd van bijna 17 jaren.

E. J. VAN SCHAICK.

H. M. VAN SCHAICK.

Utrecht, 30 April 1895.

Boothstraat 3.

(190)

L. G. WEISZ & C.,

Commissionairs in Effecten,

Prinsengracht bij de Prinsenastraat,

No. 157.

AMSTERDAM.

VERHUIST:

A. F. WELMAN,

van de Burmanstraat 37, naar de

2de Weteringdwarsstraat 51.

Nederl. Vereen. van Vrienden

der Waarheid, enz.

De Algemeene Vergadering der Nederl.

Vereeniging van Vrienden der Waarheid enz.,

zal, D. V., gehouden worden op Woensdag

5 Juni o. k., des namiddags te 2 uur, in

de kerkeradskamer der Gereformeerde kerk

te Amsterdam B. Kerkstraat 109.

Voorstellen voor die vergadering worden door

den Secretaris ingewacht vóór Zaterdag 25

Mei o. k.

Namens den Bestuur,

Dr. F. L. RUTGERS, Voorzitter.

G. H. A. GROSHUDE, Secretaris.

RAMP.

De kerkeraad der Geref. kerk te Oosterbierum

heeft een uitnodiging aan de «landgenooten»

gelezen in de *Standaard* van 25 April, om

gelden, welke men geven wil aan de visschers

langs de kust van *Barradot* en *Het Bildt*, die

door den storm op 23 Maart j.l. een schade

van f 18 à f 20,000 hebben geleden, toe te

zenden aan de onderteekenaars van die oproe-ping,

de Burgemeesters en Wethouders van

Barradot en *Het Bildt*.

Nu is echter zeer wel mogelijk, dat vele ker-keraden en vrienden — van sommige is het

ons wel bekend — hunne gaven willen geven

langs kerkelijken weg. En waar nu de visschers

in *Oosterbierum* — ten deele leden der Geref.,

meerdere leden der Herv. kerk — meer dan f 2000 schade beliepen, verzoekt de kerkeraad

vriendelijk aan allen, die lange kerkelijken weg de *Oosterbierumers* willen steunen, hem die

P. VAN EIJK.
Firma JOHANNES KRAMER & Co.,
DAM 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PHOONOATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

UITGAVE van J. A. WORMSER, te AMSTERDAM:

Op den Pinksterdag
(MET DE HEMELVAART),

DOOR

Dr. A. KUYPER.

(Deel IV van „DAGEN VAN GOEDE BOODSCHAP“).

Prijs ingenaaid f 1.20. Gebonden f 1.75.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRT.

Geestelijke overdenkingen bij den Heiligen Doop, het doen van Belijdenis

en het toegaan tot het Heilig Avondmaal,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

2de druk. — Volksuitgave.

Prijs f 0.60.

VOOR UITDEELINGEN (TEN DIENSTE VAN KERKERADEN enz.)

25 Ex. f 12.50; 50 Ex. f 22.50.

Van de groote (eerste) uitgave zijn nog enkele exemplaren verkrijgbaar à f 1.80; gebonden f 2.30.

Vrije Universiteit.

Aan het College van Directeuren werd vóór eenigen tijd de onderstaande verklaring gezonden door de gezamenlijke hoogleraren. Thans wordt mij de vrijheid gegeven, die ook ter kennis van alle belanghebbenden in onze stichting te brengen:

«De gezamenlijke hoogleraren van de Vrije Universiteit, overtuigd hebbende, dat in den kring harer vrienden onzekerheid is gerezen, of wel alle onderwijs in hare scholen beantwoordde aan art. 2 der statuten — hebben zich gerepen geacht deze hoogst ernstige aangelegenheid voor het aangezichte Gods onderling te bespreken, en verlieten allenminst, dat de ernstige roeping, die in art. 2 ligt opgesloten, eerst van lieverlede in hare volle beteekenis voor hen treedt, en eerst hierdoor bij de onderscheidene vakken van onderwijs tot haar volle recht zal kunnen komen; reden waarom zij ter wegne-ming van alle ongerustheid hiermede de ver-klaring afleggen:

1º dat zij elk voor zich en gezamenlijk hunne roeping erkennen, om het door hen gegeven onderwijs geheel en uitsluitend op den grond-slag der Gereformeerde beginselen te doen rusten; en

2º dat de vraag, hoe dit voor het onderwijs in het gemeen en voor de onderscheidene vak-ken afzonderlijk te verwerkelijken zij, onder in-roeping van de hulpe Gods, van nu voortaan een onderwerp ook van hun gemeenschappelijk onderzoek zal uitmaken.»

W. G. KUYPER.

A. F. DE SAVORNIN LOHMAN.

J. WOLTER.

D. P. D. FARRIS.

F. L. RUTGERS.

W. GRIENING.

W. H. DE SAVORNIN LOHMAN.

W. HOVY.

Amsterdam, 22 Maart 1895.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan Contributie:

Door den heer H. Moll uit Nieuwer-Amstel

f 23; door den heer J. Diepenhorst te Strijen

f 13; door den heer G. de Leeuw te Utrecht

van de 10 Cts-ver. Jan. f 25; Febr. f 15.70;

Maart f 16.35; samen f 57.05.

Aan Collectie:

(Voor de Theol. faculteit) van de Ger. kerk

te Goes f 17.86; van idem te Delfshaven f 10.25;

van idem te Zeist te 1/2 collectie f 8.88.

Aan Schenkingen:

Door den heer D. v. Dalen te Leiden een

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, zag het Heft de

tweede aflevering van:

HANDBOEK

DER

GESCHIEDENIS VAN HET VADERLAND

DOOR

MR. GROEN VAN PRINSTERER.

Met geheel nieuw portret van den schrijver.

ZESDE DRUK.

Compleet in 20 afleveringen à f 0.25.

Dit werk van ongeveer 1000 bladzijden groot 8º. compres gedrukt, zal in omstrecks een jaar compleet zijn.

DE ZONDAGSSCHOOL.

WEEKBLAD onder Redactie van A. J. HOOGENBIRK.

Per jaargang franco per post f 2.50.

Inhoud van het Nr. van 18 Mei 1895: Toelichting bij den Rooster. — Tekstver-klaring. — Lessen van kinderen. — Gij, ouders, vocht uwe kinderen op. — Onze bedoeling. — Velerlei! Tot zwijgen gebracht. — Vragenbus. — Corres-pondentie. — Advertentien.

Amsterdam.

HÖVEKER & ZOON.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen J. J. ARND & ZOON.

Dit bl.
bijdrag
dit blad
aan den
Inzender
kunnen

Bij den
die thans
heet, dien
zaamheid
het Paradijs
ligt. Dit
met zekere
de geestel.
keerd. W.
komen om
het Paradijs
gelijkheid
dat ze u
vleesch w.
schen ziel
zijn. En l.
ge allicht
de zonde
sprong ha
ren tochi
kant van
dien de P.
en geen l.
leiding de
onder de
Christus'
smaak t.
monniken
meer in s.
reld van h.
op het c.
zich, bedi
deze voor
ren van
ger dan
de eerste
tooverkl.
in verban
en onge
vrouw, d
schitterd
De zonde
alsdan o
hoofdtrek
de geve
te doode
heiligmak
Stemt
kan; dat
reld best
erkent ge
der zonde
te zoeken
fel, dat
noch uit
het spre
schouwun
gemaakt,
alle vlee
anders d
gezocht
geestelike
omgeke
geest op
een mens
desnietet
voor God
vel in m
wellust, t
van alle
de Paals

DE GEZ
De Ba
stof tot
waren ge
in Christ
armen v
geloovige
afvallige
vermaand
in Christi
kon heb
was door
vermiedt
stroomen
Het ke
gebleven
Hugenoo
vaaten uit
Dit gevo
niet. Da
naar Be
godadien
echter h
Frankrij